

[Madsen-Mygdal.]

løse Programskitse, vi har faaet, mere end nok af Holdepunkter for, at den Politik, Regeringen foreslaar, og som Rigsdagen nu skal tage Stilling til, har som sin første og uafvendelige Konsekvens nye Skatter, store nye Skatter for Erhvervslivet og Befolkningen. Men paa hvilken Maade Regeringen vil tage de nye Skatter, staar Rigsdagen i Dag ganske uden Oplysning om. Den højtærede Finansminister bebuder, at der maa skaffes flere Midler, men hvori de nye Skatter skal bestaa, har vi ikke hørt noget om.

Den nye Regering, der har taget sig en hel Sommer til Undersøgelser og Overvejelser, maa dog ogsaa have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og have dannet sig en Mening om, hvorledes den vil paa-ligne de nye Skatter. Det forekommer mig, at den burde have kunnet give Rigsdagen aaben og klar Besked derom med det samme, og jeg tillader mig at rette den Henstilling til den højtærede Regering, at den snarest muligt fremlægger sine Skatteplaner i det fulde Dagslys.

Men hvilke end de Skatteplaner er, som Regeringen beskæftiger sig med, kan det Parti, jeg er Ordfører for, ikke anse nye Skatter for at være netop det, Tiden kræver eller trænger til. Vi har den Overbevisning, at de offentlige Budgetter, baade Statens og Kommunernes, endnu er alt for store; den Opgave, der foreligger, er ikke at skaffe disse Budgetter forøgede Indtægter, men det er stadigt at formindske deres Udgifter. Hvad der i den forrige Regerings Periode opnaaedes med Hensyn til Budgetternes Formindskelse, vil vi sætte alt ind paa at fastholde, og vi vil i Overensstemmelse med Erhvervenes tydeligt udtalte Ønsker fortsat arbejde for, at de alt for tunge Byrder, som den offentlige Husholdning vedblivende lægger paa Erhvervs-livet, yderligere kan lattes og formindskes.

Jeg tror, at de højtærede Ministre, som ikke forsømmer nogen Lejlighed til at forsikre om deres store Interesse for Erhvervs-livets Trivsel, i noget højere Grad skulde lytte til, hvad Erhvervene selv anser for at være det mest afgørende — ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen maa jeg maaske tage med, han taler jo altid saa smukt om Erhvervene; jeg beder det ærede Medlem lytte til, hvad Erhvervene selv lægger mest Vægt paa (*Hans Nielsen*: Det gør jeg ogsaa).

I saa Henseende skal jeg tillade mig at henlede Regeringens og det ærede Medlems Opmærksomhed paa en Henvendelse, som

ligger paa de ærede Medlemmers Pladser, og som er tilstillet Regeringen og Rigsdagen fra et Fællesudvalg, nedsat af Handel, Haandværk, Industri, Landbrug og Skibsfart. Vi kan fra Venstres Side fuldt ud tiltræde de Synspunkter, som Erhvervene heri gør gældende, og jeg tillader mig at henstille til Regeringen, at den ikke alt for overlegent skyder denne Henvendelse til Side. Det vilde være en Lykke for hele vort Samfund, om de erhvervmæssige Betragtninger, der har fundet Udtryk i denne Henvendelse, maatte blive ledende for Rigsdagens Arbejde i den kommende Tid.

I sin Omtale af Folkeforbundets nys afsluttede Forsamling i Genève fremhæver den højtærede Statsminister med særlig Glæde, hvorledes den store 13-Mands Delegation her fra Danmark har søgt at bidrage til en gavnlig Udvikling indenfor Folkenes Forbund; man maa af Statsministerens Ordvalg faa det Indtryk, at naar Forbundsforamlingen har beskæftiget sig med en Del Spørgsmaal af stor Rækkevidde, skyldes det nærmest denne Indsats fra dansk Side. Hvorledes det nu forholder sig hermed, og i hvor høj Grad der ved denne Lejlighed er kastet Glans over Danmark, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, skal jeg slet ikke komme ind paa; det skal jeg ganske overlade til Statsministeren at bedømme. Derimod frembyder den Tale, som Statsministeren holdt ved denne Lejlighed, i visse Henseender en ikke ringe Interesse.

Jeg skal her se bort fra en Række almindelige Betragtninger, som Gang paa Gang fremsættes i Folkeforbundets Forsamlinger, uden at de ses at efterlade sig dybere Spor. Men i det Afsnit, der vedrører Nedrustning og Danmarks særlige Stilling dertil, er det bemærkelsesværdigt, at der foreligger fuldkommen Overensstemmelse mellem de Udtalelser; som Udenrigsminister Moltesen i 1927 paa den daværende Regerings Vegne fremsatte, og Statsminister Staunings Udtalelser nu i Aar.

I Folkeforbundets Forsamling for to Aar siden opfordrede daværende Udenrigsminister Moltesen indtrængende til, at Forhandlingerne om en almindelig Nedrustning ikke fortsat blev en Diskussion paa Papiret og i Kommissioner, men at Folkeforbundet maatte føle sit Ansvar overfor hele Verden i denne Henseende og virkelig finde en Vej fremefter. Paa ganske tilsvarende Maade har den nuværende Statsminister i Aar udtalt sig i Genève, og naar den højtærede Statsminister til sin Omtale af Nødvendigheden af en almindelig Be-